

Sagen tilbage til Udvalget, har havt Velighed til at udtale sig over det Forslag, som er fremkommet fra det ærede Medlem for Aalborg.

Berg: Jeg vil kun sige, forinden Afstemningen over denne Sag foregaar, at jeg vil anbefale at stemme for det Forslag, som er blevet fremsat af det ærede Medlem for Aalborg (H. Steffensen), da jeg tror, at Thinget ikke kan negte en saadan Begjæring fra et Medlem af Udvalgets Flertal. Jeg vil altsaa stemme for Henvisningen til Udvalget med vedføjet Forslag om dettes Forstærkning. Jeg har kun en eneste Forvaring at tage lige overfor en Bemærkning af den sidste ærede Taler. Han mente, at Henvisningen til Udvalget var begrundet i, at vi, fra hvem dette Forslag udgaar, stode paa det samme Grundlag som han ved 2den Behandling. Dette er ikke rigtigt, thi det ærede Medlem stod ved 2den Behandling paa det Grundlag, at Noget kan gøres, men vi staa paa det Grundlag, at Sagens Vigtighed kræver, at Noget skal gøres.

Buff: Man pleier at sige for et gammelt Ord, at Lykken kommer ikke alene, og saaledes gaar det ogsaa med Overræffelser, de komme ikke ene. Her er nu til den Overræffelse, at vi skulle have denne Sag viist tilbage til Udvalget, naar dette er blevet forstærket, kommet en ny, nemlig, at dette Udvalgs højeste Embedsmand — jeg kan vel nok kalde Ordføreren saaledes, efter at Betænkningen er skreven — selv er med til at foreslaa, at vi skulle have Sagen tilbage til Udvalget. Ja, hvad skulle vi andre Menige i Udvalget sige, naar Ordføreren mener, at der er gjort for Lidt for hans Bedkommende. Naar Ordføreren har den Opsættelse, da kunne vi virkelig komme til at tvivle, om det ikke er det Rigtigste at lade Sagen komme tilbage til Udvalget. Forøvrigt skal jeg hærken fraraade eller tilraade dette, da jeg er Medlem af Udvalget; men jeg skal sige min Begjæring til den, som er fremsat af det ærede Medlem for Aalborg (H. Steffensen) om, at vi i saa Fald maa faae Udvalget forstærket. Det har nemlig viist sig, og det tænker jeg, at det høie Thing har kunnet mærke, at efter det Forhold, som er tilstede mellem Udvalgets to høitærede Embedsmand, nemlig Formanden og Ordføreren, hvilket er omtrent, for at bruge et billedligt Udtryk, som mellem Kat og Hund, kan det ikke gaa paa den Maade; det tror jeg man vil indrømme. Selv om Forstærkningen ikke skulde have Andet tilfølg, end at vi maaske kunne faae en Forandring ved Besættelsen af disse Poster i Udvalget, naar Udvalget faar et Antal Medlemmer til, vil der dog maaske være opnaaet Noget til den heldige Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor for mit Bedkommende, sammen med det ærede Medlem for Aalborg anraade om, at, dersom det høie Thing kommer til

det Resultat at vise Sagen tilbage, vi da maa faae Udvalget forstærket med nogle Medlemmer. Det er den Henstilling, jeg vil gjøre, og dermed skal jeg henstille, om man vil sende Sagen tilbage til Udvalget eller ikke.

Bajer: Da den ærede Ordfører havde Ordet, mindedes jeg om et svensk Ordsprog, som siger, at det er ikke Nok at være Helt, man skal ogsaa være høflig. Den ærede Ordfører bebrejdede mig nemlig, at jeg var gaaet bort fra Stillingen ved 2den Behandling derved, at jeg havde tillet flere nye Forslag. Men dette er netop stet for at imødekomme den ærede Ordfører og hans Meningsfæller, uagtet han selvstændig laa under ved Afstemningen ved 2den Behandling. Endvidere sagde han, hvad den høitærede Formand maaske overhørte, at jeg i Udvalget havde afbrudt Diskussionen i min Egenfskab af Formand og sagt, at vi ikke skulde diskutere, men stemme. Siden det er kommet frem, vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, at, da Raanene skulde spies til paa Listen over Vædringsforslagene, og da Ting, som havde været diskuterede mange Gange, bleve dragne frem af den ærede Ordfører, afbrød jeg ham og sagde, at nu havde vi talt Tilstrækkeligt om det, og nu maatte vi have en Ende derpaa, og jeg tror, at jeg i den Henseende har handlet selvstændig korrekt. Jeg skal nu vende mig til de Forslag, der ere stillede. Det ene gaar ud paa, at Lovforslaget vises tilbage til Udvalget. Et saadant Forslag er i Almindelighed at opfatte som en Tilkjendegivelse af Mistillid mod Udvalget, og jeg maa tilstaa, at efter al den Tid og al den Flid, som Udvalget i 17 Møder har offret paa Loven, kan jeg ikke stemme for dette Forslag. Jeg maa stemme imod det ogsaa af den Grund, at jeg er overbevist om, at, kommer Lovforslaget tilbage til Udvalget, kommer det ikke videre i denne Samling, saa det er i Grunden det Samme som at stemme imod det. Thi selv om Samlingen skulde vare endnu en Maaned, hvad dog vel de Færreste tro, tvivler jeg paa, at man vil naae til at behandle Forslaget tilstrækkeligt i Landsthinget i de saa Uger, efter at Folkethinget har havt det fra Midten af Oktober Maaned, idet det er et af de første Forslag, der var til Behandling her i Thinget. Men vedtager det høie Thing, at det skal vises tilbage til Udvalget, stiller jeg mig ligegyldig overfor det Spørgsmaal, om Udvalget skal forstærkes med 6 nye Medlemmer eller ei. I hvert Fald tror jeg, at Sagen ikke kommer videre; men det er ganske rigtigt og ganske konsekvent, at, naar Udvalget faar at vide, at det skal lære noget Mere, at det skal læse over igen, maa vi have nogle Læremestre ind i Udvalget, som kunne sige os, hvorledes vi skulle gjøre det. Jeg beklager kun, at de ærede Overlærere ikke have ladet høre fra sig paa et tidligere Trin af Forhandlingen, hvad der havde været al mulig Anledning til. Jeg vil